

Megsárgult lapok - Tíz nap Angliában, 1.: az Arsenal

2014 január 21. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Nem fog egyetlen olvasót sem csalódásként érni: nem a Sárga Lapok webnapló (szerz?je) járt Brithonban*. Nincs az ilyesmiben ma már kihívás, bárki megveheti online a meccsjegyet, 5-10 ezerért akár jóel?re a fapados repül?járatot magának.

Mikor hazajön, be sem kell számolnia, mit látott kint, nem kunszt napjainkban már, sok újat úgyse tudna mondani. Persze, egy érzelmetli élménybeszámoló blogbejegyzésnek nagyszerű lehet egy tematikus oldalra, de ez más faj.

(* van ilyen szó? vagy csak a sportújságírásban? mint a Germánföld, luzitánok, taljánok... a minap olvastam egy amatőrsportújságíró tollából, hogy a perui válogatott: az az „inkák”)

A helyzet volt viszont más fél évszázaddal ezelőtt! Gondoljunk bele, eleink az ötvenes-hatvanas években, lettek bár mégoly nagy futballdrukerrek, akár a magyar válogatott híres meccseit, hat-hármat, brazilok elleni diadalt, ilyesmiket se feltétlenül és nem mind láthattak a saját szemükkel. Jellemzően maximum a rádióközvetítés révén hallhatták. De hogy saját szemükkel tekintsenek meg, mondjuk, egy külföldi bajnokit? Nemhogy az átlagember, de még a korabeli szakújságírók számára is közel elképzelhetetlen volt.

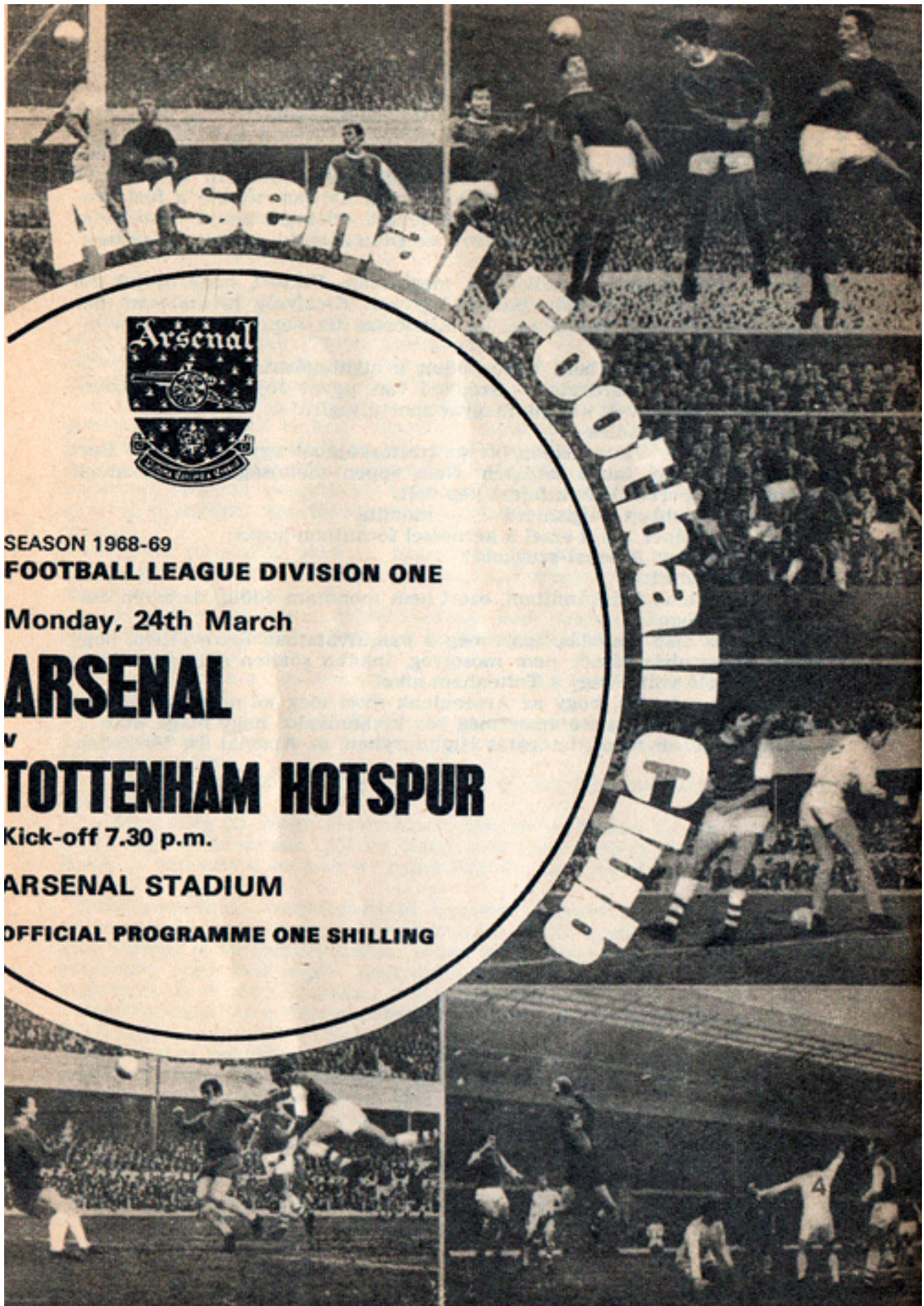
Személyes szál, de jellemző lehet: a nyolcvanas évek legvégén, amikor a magyar tévé váratlan módon egy *Liverpool - Everton* párosítású angol kupadöntőt vetített (élben vajon!), még arra is emékszem, *id. Knézy Jenő* kommentálásával, az annyira tetszett nekem gyerekként, és olyan hatást gyakorolt a rendkívülisége révén, hogy máig emlékszem rá. Nem csak a kiélezett küzdelem, a képernyőn is átszűrődő fantasztikus hangulat és az eredményröletes alakulása folytán... (1-0, 1-2, 3-2)

Visszatérve tehát választott időintervallumunkba, képzeljük el, hogy örülhetett még **1969**-ben is a szakember, ha alkalmat nyert arra, hogy személyesen tekintse meg a *labdarúgás atyjainak* futballját. Pláne az egyik legismertebb klub meghívottjaként.

Kutas István akkor sportriporter volt, feltételezem, azonos azzal a [Kutas Istvánnal](#), aki [egy évtizeddel később](#) mint a magyar futball egyik híres-hírhedt vezető funkcionáriusa vált legendássá.

Emberünk tehát kiment tíz napra Angliába, meglátogatott több neves albioni egyesületet, kivitték pár bajnokira is, hazatérve pedig tapasztalatait, benyomásait nemhogy újságcikk, de egy komplett könyvecske alakjában tárta az érdeklődő közönség elé.

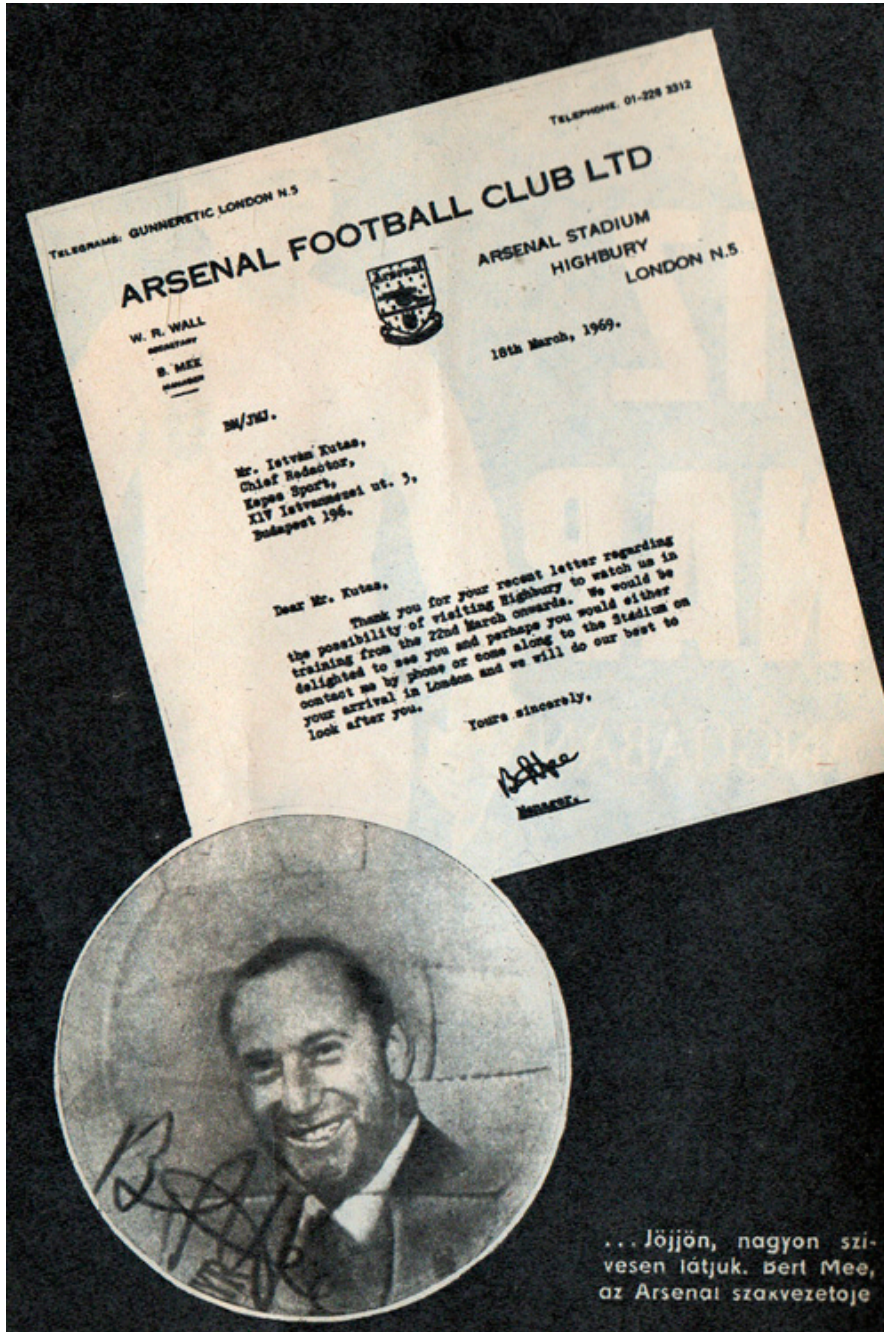
(A kötet impresszumából kiderül, 15 ezres példányszámban.)

A vastag füzet formátumú kiadvány, amely természetesen fekete-fehér nyomtatású (figyelman kívül hagyva a

sárga lapokat), 64 oldal terjedelmű, címlapján az áll: **Tíz nap Angliában**. Alcíme: **Az angol labdarúgás kulisszatitkairól**. Első blokkja az *Arsenal*ről szól. Ezt mutatjuk be aktuális posztunkban. Ha meglesz az érdeklődés a folytatás iránt, ígérjük, az sem marad el. Coming soon! - *Egy labdarúgó délután West Hamben* - *Beszél a kapitány, Sir Alf Ramsey* - *Fogyó gólok* - *A kispadon töltött évek* - *Sajátos edzésfelfogás...*

A beszkenelt anyag vonatkozó lapjai - ezek közül származnak a poszt illusztrációi is - PDF formátumba alakítva letölthetők [innen](#).

[Tíz nap Angliában, Sport kiadó, 1969](#)

<http://sargalapok.blog.nepsport.hu/> - a Flag Polgári Magazin partnere

www.flagmagazin.hu

[Tweet](#)

MAGYAR MENEDÉK KÖNYVESHÁZ
www.magyarmenedek.com

Ajánló